

Landskap: Skåne Upptecknat av: A. B. Rooth
 Härad: Lund Adress: Lund
 Socken: Angelholm. Berättat av: Friken Olivia Måller
 Uppteckningsår: 1943 Född år ca 1888? i Angelholm

- Heandeksömnad. s. 1-5.
 Försäljning av charcuteri varor, mönster. s. 5-7.
 Tillverkning av skor och kängor. s. 7-8.
 En man som dog i smittkoppor ville
 ingen begrava. s. 9.
 Skinnbollar sydde de mycket för. s. 11.
 "Pella", - gammal originell grumma, som
 sydde morgonstok och sålde. s. 11-12.

På ettors tid fanns det en hel del handskömmare här i Ängelholm.

Man fick en stor bleklida från Löttnans i Hålsingborg och han fick 1,20-1,50 kr. för att han delade ut skinnen till handskömmarna och sedan skickade in de färdiga handskarna.

En hel del sat och vävde handskarna. Det var s. k. svärter. Men en del slötade handskarna - de sat och slog dem med ett litet smittigt sydd handskarna och en del - det var de skickligaste - sydde även strålären. Skilarna skulle man alldeles raka och fäna.

Handskorn manskorna ville ha så
fina dunns skinn som möjligt.
Först blev kindkviets nor kom
och hämtade skinn o sydde handskar
- hon kom först för att få så de fina
skinnen. Hon förnöjde sig på att
sy handskar. De fick betalt något
rätt för att dusin - men det var
mycket dilligt betalt.

Någon av dem som brukade kom
ma och hämta skinn detta var Stora,
Fina, Lövra o Hilma. Fina höll sig
alltid undan och hon fick ta för
de största skinnen.

Det var några från Skåldewiken
som och så hon o hämtade handskar
för att sy. Men skulle dela ut knap.

per ut kind ochsi. De brukade bren-
na si jumblyt o länna de färdi-
ga handskarna. Det ryddes alltid
från svarta handskar. Man hade en
stor dunk med svarta och si kind-
de men vija handskfinga pi en
pinne och si gred man med en
saxa pi de vita de tömmarna till
de blev riktigt svastade. Sedan
skulle handskarna sträckas och
premas med en kavel.

Här var en handskfabrikör som
hade en liten butik mitt emot
Käds parken - och de sydde nist hem-
ma men de hade ena handsk-
tömmarna. I H Lund när vi hade
out om kind fick j gränga till
hemmen och köpa. Annars fanns det

några affärer som hade handskar.
Det var väl en 10 stycken handsk-
trimmerskor här. Jag minns inte
vi mycket av själva arbetet utan
jag minns synbarligen mest bara
när de kom och hämtade hand-
skarna.

Det var stora stora maskiner
som de sydde handskarna i och
där hade de antagligen fått till
långt från Lönnehus. Men sydde
handskarna innan hon blev gift - hon
fick lära sig det hos Charlotta Hagg-
lund. Charlotta var den första som
sydde för j.

Jag såg och sydde skor och men
var ännu och sydde handskar vi
vi har aldrig haft några handsk.

marken hemme. - Det var egent-
ligen orsiktigt då det flicherna
hade något att göra i hemmen. *

Men hade charkuteriaffär. I
det ena fönstret skyltades med
skor och läster och i det andra med
charkuterivarer. Det var fullt av
kyllor i fönstren och på övresta hyllan
stod en karamellbuck.

* I bland fick mina bröder resa
med handelsblåsar in till Käl sing-
byg för att göra sig frakten och
samtidigt få en utflykt.

Käls fick Men hämta sina Käl-
singbyg.

Men vilde också mörser. Men för
dessa marknaderna kl. 4 på mor-
ningen - till Markarys och Vokarys.

och där sålde hon bättar. Då for hon
med häst och vagn.

Och så hade hon 12 stycken i
maskin som arbetade på sockerfabri-
ken. När klokarna så ringde i affä-
ren och hon var upptagen med
matlagning eller dylikt så fick
hon springa in och säga: "Hon kom-
mer snart."

När för dryg hade vi ingen hjälp
i affären utom då hon Lovisa o hjälpte
oss i affären. Hon kunde ej förstå
vi på riket o.d. utom hon fick ta
ett stycke och säga vad hon tyckte
det skulle kosta.

På kvällarna brukade vi sitta
och klutta pappesjivon med blis-

far av nyfödd och vaken. Och efter
något långt ut på kvällen så
barneen lagt sig och Hoppade bort.
De malde köttet för hand. Lovisa
brukade hjälpa till då.

För att få se brukade min
syster sitta ute i affären om kväl-
larna och läsa vid ett ljus på dis-
ken.

Ja, vi kunde det vara i en affär
för en 50 år sedan!

Till far lärnade de en stor
eller två ^{ty} mät till stor hos honom.
Var sydde dem vi mätte när de
skulle vara till dans stor. Han visade
ut mönster med ett järn på

ACC. N:R M. 9690:8.

valideret. Och är gjordt han
kväppkängr.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Här i går den tredje från Skjutvare.
En gång gick det smidskopporna här
o dockben ville jag gå in till den
gubbe utan hans ord: porten o ropade
in till patienterna: "Här är det." Och så
gick den gubbe ropen till bado. Patienten
den drog emellertid o inga vill
hjälpa till att begravas honom. Men
vi gick från Skjutvare till slat hjälps
av ett par luffare. Men när de var
iväg med den døde, så föll la-
kanen åt sidan och de fick syn
på att den døde haft kopporna -
och då blev luffarna vi rädda att
de stöpte o gick sin väg.

Vid Tegelbruket lig en ska på
me rita om än och vi fick men
"vicka" sig över.

När jag var liten var min största
nyfikenhet hos Beata var in-
hängda. En gång steg jag ut den
och var fick vi jäga den för att
få tag i den och då simmade de
över än. Jag kom ut klädd i grönt
frukost och blev ogesällan fick
quinga efter de "vickade" ^{än} över
var sin ska o lyckades få tag i gri-
nnas. Den fick jag ge och Beata
om ursäkt och då gav hon mig en
"toppetulle" bara för att jag kommit
och blev om ursäkt. Det var det bästa
hon hade.

De sydde mycket skinnbollar för i världen. De kostade 10 öre. Det var en gammal gumma som satte sydde sådana de gjordes av bitar av skinn i ljusa och mörka färger. De var stunda men stundade inte.

På en gammal gumma som bodde i Höja och hon brukade gå därifrån och in till Angelholmen. Hon utförde mycket arbete precis men stötte husläset hemma och så sydde hon morgonrockar i all råvullighet. Vi såg sådana i affärerna - de fanns i flera olika nummer och kostade 60 öre par och de var riktigt snygga. - Hej! Man

var doffelmakare och hon sydde för
hans köster. Hon tillgode kappor
och kläder - belot doffelkappor för
det var vi tyckte om bra tyg - och
den sydde hon oss. Hon kallade vi
lurigt - hon yngre liksom när hon
talade.

En gång kom hon och bad att få
läsa 5 kronor för hon var skyldig
100 kr och för den skulle hon betala
en lot. Efter en tid kom hon till.
Hade mest febern för då hade hon
vunnit sina 100 kronor. Hon var vi
säker på att hon skulle vinna - för
det hade hon bet om. "Nej bet om
jag inte spelat mer", sade hon.